

عنوان مقاله:

تاملی در مسکن پایدار با رویکردی بر فضای باز و نیمه باز

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مریم یدالهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی عمران و توسعه، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه در اثر بکارگیری سیاست انبوه سازی و کوچک سازی در جوامع شهری بزرگ، مسکن سنتی معنا و مفهوم خود را از دست داده و به دنبال کاهش عملکردها، به یک سرپناه تقلیل می یابد و مجتمع های مسکونی بدون تامین عناصر و فعالیت های مکمل، گسترش می یابند. گذر زمان تغییر در نیازها و مفاهیم را اجتناب ناپذیر می سازد، اما برخی نیازها خصوصا روحی و فردی دارای ذات پایدار است و گذشت زمان ممکن است تنها از لحاظ فرمی آنها را دچار تغییر کند. از جمله اینگونه نیازها، نیاز بشر به ارتباط با طبیعت و فضای باز، خلوت و گسترش روابط اجتماعی می باشد، که خود را در معماری مسکن در فضاهای باز (حیات و ...) و نیمه باز (ایوان و ...) جلوه گر می کند. این پژوهش به بررسی مفهومی و عملکردی فضاهای باز و نیمه باز در معماری مسکن می پردازد. فضاهای باز همچون حیات، و نیمه باز همچون ایوان به عنوان فضایی از معماری مسکونی مطرح می شود که دارای غنای فرمی و مفهومی و عملکردی است و وجود آن در کنار فضای بسته به تجربیات فضایی نابی منجر می شود.

کلمات کلیدی:

مسکن پایدار، جوامع شهری، فضای باز، فضای نیمه باز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1320302>

